

Publicerad 2022-12-22 12:38 av lodjuret/seglare

Onödig och överflödig förklaring. Här handlar det inte alls om julen. Utan om en del 'ju' som jag tänkt mig att infria. Jag skulle städa i ladan, i skjulen, i vedboden, i bastun och absolut avhålla mig från själva huset. Det kunde resten av familj

Jukalendern

Jag skulle ju ringa en del samtal och käfta med en del hantverkare.

Talas vid med en del arrendatorer och överhuvud taget överlägga med mig själv.

Om ifall jag skulle börja med och fastna i telefonen sedan eller om jag skulle likt en vaktmästare, söka på 'ordning på torpet'.

Ja, jag har skjutit upp saker och nu är det snart jul och mina grannar kommer förstås att skjuta upp såväl sina måsten som även raketer, de kommer sedan hit och klagar på att raketerna, resterna av dem i alla fall, hamnat på deras egen mark.

Och att jag som mig själv veterligen, aldrig skulle komma på tanken att sända dyrbara pengar till himlen, trots att det inte ens går att ta med sig en byrå dit upp när en själv råkar ut för helvetet. Jag visste inte riktigt var jag skulle börja med det här brevet heller. Det nya århundradet ser ut att kunna bli ungefär lika trassligt som det förra. För trots att det blir ett nytt år och ett sekel,

så kommer nog inte mycket att förändras, utan det ser just härifrån min egen horisont ut att bli ungefär som det var redan i förra veckan.

Det vill säga att den som ofta nog får bära hundhuvudet är husbonden själv.

Så att vara bonde och hålla hus, det är minsann ett som äventyr skall du veta. En själv vet nog själv bäst när det lackar mot just ju. Så där i glömskans härliga tecken.

os äk er forts ättning f öl jer nog

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten